

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har ikke Meget at bemærke med Hensyn til de stillede Endringsforslag. Det Første, hvorved jeg har nogen Erindring at gjøre, er det Forslag, der af Ministeriet er stillet under Nr. 21, og som gaaer ud paa, at en Professor extraordinarius ved det rets- og statsvidenskabelige Facultet skal have Sædtillæg ifølge Lov af 12te Januar 1858. Det forekommer mig, at hvad den ærede Ordfører bemærkede derimod, dog ikke rigtig holder stik. Om man siger, at Manden i et Aar lader Tab derved, at han ikke faaer det samme Sædtillæg som i de foregaaende Aar, eller om man siger, at han har havt en Binding i de to foregaaende Aar, som han nu ikke længer har, kommer dog i Virkeligheden ud paa det Samme. Hovedsagen er nemlig den, at det ogsaa fra Rigsdagens Side i de foregaaende Aar er blevet anerkjendt, at der var Anledning til at foruinde ham et saadant Tillæg gennem Dyrtdslovene, og at Forholdene ikke have forandret sig saaledes nu, da han har tjent saameget længere, at der er nogen Grund til at tage dette Tillæg fra ham, som de foregaaende Aar er blevet ham tilstaaet. I Virkeligheden finder jeg altsaa, at Rigsdagen i den Afgjørelse, den har givet dette Spørgsmaal ved Behandlingen af de tidligere Dyrtdslove, har al Opfordring til at gaae ind paa Ministeriets Forslag i saa Hensende; med Mandens Stilling er der ikke foregaaet den fjerneste Forandring, og det forekommer mig at stride mod de Anstuelser, der ellers pleie at gjøre sig gjældende her; at han, fordi han har tjent i længere Tid, skulde sættes i en ringere Stilling end den, han har havt i de foregaaende Aar. Den ærede Ordfører har bemærket, at dette Forslag drog Conseqventer efter sig, at Følgen deraf vilde blive, at det Samme vilde komme til at gjælde med Hensyn til flere Personer, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at dette dog ikke ganske forholder sig saa, thi alle de andre Professorer staae i et saadant særligt Forhold, at der ikke for deres Vedkommende er Anledning til at gjøre lignende Forslag; havde der været Anledning dertil, vilde saadanne Forslag være blevne stillede, men man har ikke fundet, at dette var Til-

sælbet. Jeg skal ikke gaae ind paa hele det Detail, som det vilde være nødvendigt at gaae ind paa for at oplyse dette, men saaledes forholder det sig. Derimod kan jeg ikke nægte, at det vel har sin Betydning, naar man siger, at han efter Loven af 12te Januar 1858 ikke har Ret til et saadant Sædtillæg, og at man derfor heller ikke skal give ham det ved Finantsloven, men der er dog ved tidligere Voteringer her i Rigsdagen forekommet lignende Afvigelser fra de gjældende Love; og som et Exempel derpaa skal jeg nævne de 300 Rdl., som Thingets Fleertal var saa godt at bevilge til en Secretair ved Ministeriet. Jeg troer heller ikke, det lader sig gjøre, saa ængsteligt at fastholde, at der ikke gennem Finantsloven kan skee den mindste Forandring af de gjældende Lønningslove; naaget det som en almindelig Grundsaetning kan være fuldkommen rigtigt, vilde det dog være yderst besværligt, naar man skulde bøde paa saadanne smaa Uregelmæssigheder ved en Række af særlige Love. Skulde dette Hensyn imidlertid være afgjørende for Thinget, og ønsker Thinget at behandle det Spørgsmaal, om denne Mand skal have Dyrtdstillæg efter Loven af 12te Januar 1858, i en særlig Lov, da skal jeg være aldeles villig til at gaae ind derpaa og haaber at skulle faae Hans Majestæts Tilladelse til at fremlægge et saadant Lovforslag.

Ved Endringsforslagene 25 og 26 er det foreslaaet, at Tilskudet til den polytechniske Skole skal tages, ikke som i alle de foregaaende Aar, fra Sorø Akademi, men derimod fra Universitetet, og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har bemærket, at disse to Anstalter, polytechnisk Skole og Universitetet, skulde støtte hinanden, skulde staae hinanden bi. Først og fremmest maa jeg gjøre opmærksom paa, at hvis jeg har forstaaet den ærede Ordfører ret, er det ikke Udvalget i dets Heelhed, men maaskee et Fleertal i samme, der har stillet dette Endringsforslag, og dernæst skal jeg bemærke, at det er saa sin egen Sag med denne gjensidige Understøttelse, naar det er aldeles afgjort, at det er den Eine, der bestandig kommer til at give, og den Anden, der bestandig kommer til at modtage; en saadan gjensidig Understøttelse mellem to Mænd,